

— Εἶναι λοιπὸν ἀληθές, ὅτι ὁ θεὸς σου σὲ ἀπεκλήρωσεν; ἠρώτησεν ἡ Ἑλένη ἐκπεπληγμένη.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Γεώργιος.

Τότε ὁ Γεώργιος ἠναγκάσθη νὰ διηγηθῆ λεπτομερῶς τῇ δεσποσύνῃ Λίλλ, ὅσα συνέβησαν μετ' αὐτοῦ, τοῦ θεοῦ του καὶ τῶν προϊσταμένων του καὶ τέλος πῶς ἡ Λουίζα Βράουν τῷ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θέλει πλέον νὰ τὸν ἐπανιδῆ.

— Βλέπετε ἐκ τούτου, Ἑλένη, πόσον ἐγωΐσμον, πόσον σκληρότητα καὶ πόσον κακίαν ἔχει ἡ νέα αὕτη κόρη! εὐτυχῶς μοὶ ἀπεκαλύφθη διὰ μιᾶς ὁποία εἶναι καὶ πόσον ἔχει ἰδιοτέλειαν ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν τὴν ἀφῆκα μοὶ ἀποδεικνύει πόσον τὸ πρὸς αὐτὴν αἰσθημά μου ἦτον ἐπιπόλαιον, ὥστε δύνασθε μᾶλλον νὰ μὲ συγχαρῆτε διὰ τοῦτο, παρὰ νὰ μὲ συλλυπηθε. Ἡμπορῶ, ὅπως καὶ σεῖς, νὰ μείνω ἄγαμος· τοῦλάχιστον θὰ εἶμαι ἐλεύθερος.

Μετὰ τινῶν στιγμῶν σιωπῆν ἠτένισαν συγχρόνως ἀλλήλους, ὡσεὶ ὠθούμενοι ὑπὸ μαγικῆς τινας ἑλξέως.

— Γεώργιε, ἐψιθύρισεν ἡ Ἑλένη χαμηλῇ τῇ φωνῇ, ὑπεσχέθης νὰ μοὶ λέγῃς τὴν ἀλήθειαν· θὰ κρατήσης τὴν ὑπόσχεσίν σου;

— Πάντοτε, φιλτάτη Ἑλένη.

— Εἰπέ μοι λοιπὸν τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς ἐκείνης, περὶ ἧς ἐλάλεις τῇ δεσποσύνῃ Βράουν· εἰς ἣν ἔστησας βωμὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ πρὸς ἣν τρέφεις ἐνδύμυχον καὶ εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν, χωρὶς νὰ τὸ ὁμολογήσης οὔτε εἰς σεαυτόν.

Ὁ Μορῆς ἐταράχθη καὶ ἠσθάνθη τὸ αἷμα παγόνον εἰς τὰς φλέδας του ἐπὶ τῇ ἐρωτῆσει ταύτῃ.

— Ἄ! Ἑλένη, ἐψιθύρισεν, ἐκεῖνη περὶ ἧς ὠμίλου, ἴσταται τόσον ὑψηλὰ, ἕνεκα τῶν ἀρετῶν της καὶ τοῦ πλοῦτου της, ὥστε δὲν ἤθελον ποτὲ τολμήσει νὰ φαντασθῶ ὅτι ἦν δυνατὸν νὰ αἰσθανθῆ δι' ἐμὲ ἄλλο τι ἐκτὸς ἀπλῆς φιλίας.

— Εἰπέ μοι τὸ ὄνομά της... τὸ ὄνομα αὐτῆς θέλω... ἐψιθύρισεν ἡ νεάνις.

— Ἑλένη Λίλλ! εἶπεν ὁ Μορῆς κλίνων τὸ γόνυ πρὸ αὐτῆς μετὰ σεβασμοῦ.

Τότε ἡ Ἑλένη πλησιάσασα εἶπεν αὐτῷ μετὰ γλυκύτητος·

— Καὶ ἡ ἀγάπη τῆς Ἑλένης εἶναι ἰκανὴ ν' ἀναπληρώσῃ ὅλα ὅσα ἀπώλεσας σήμερον;

— Εἶναι δυνατὸν τοῦτο, Ἑλένη! ἀνέκραξεν ὁ Γεώργιος πλήρως συγκινήσεως.

— Ἔσο λοιπὸν εὐτυχῆς, διότι ὅλη μου ἡ ἀγάπη ἀνήκει εἰς σέ.

Καὶ λαβοῦσα τὰς χεῖράς του τὸν ἐβίασε νὰ ἐγερθῆ.

Τότε ὁ Μορῆς τῇ ἐξέφρασεν ὅλα τὰ πρὸς αὐτὴν αἰσθημάτά του, τὰ ὁποῖα τέως εἶχε κεκρυμμένα εἰς τοὺς μυχοὺς τῆς καρδίας του, καὶ ἡ Ἑλένη δὲ ἐπίσης τῷ ὁμολόγησε τὴν συμπάθειαν, ἣν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἔτρεφεν πρὸς αὐ-

τὸν, καθὼς καὶ ὅτι μαθοῦσα τὸν μετὰ τῆς Λουίζης Βράουν γάμον του ἐπλήρωσεν εἰς τοὺς προϊσταμένους του πέντε χιλιάδας λίρας, ὅπως τὸν παραλάβωσι συνεταιρῶν, τέλος δὲ ὅτι ἔκτοτε ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἔλθῃ οὐδέποτε εἰς γάμον. Μετὰ τὴν ἀμοιβαίαν ταύτην ἐξομολόγησιν, ὠρίσθησαν νὰ μὴ κρύπτωσιν ἀπ' ἀλλήλων τὴν ἀλήθειαν, ἀφοῦ μάλιστα εἰς αὐτὴν ὄφειλον τὴν παρούσαν αὐτῶν εὐτυχίαν.

— Ζήτω ἡ ἀλήθεια! εἰς τὸ ἐξῆς θὰ εἶμαι πάντοτε πιστὸς εἰς αὐτὴν, ἀνεφώνησεν ὁ Μορῆς, καὶ ἀποχαιρετήσας τὴν Ἑλένην ἀνεχώρησε διὰ τοῦ λεωφορείου.

^{Ἔπιται τὸ τέλος.}

LOUIS BAILLEUL.

ΠΕΡΙ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΥ

Κατὰ τὸν GUILLEMIN

Κατοικοῦμεν εἰς τὸ ὕψος Ὁκεανοῦ ἐξ ἀέρος οὐτινος ἢ μέση ἑαθῦτης εἶναι ἑκατονταπλασία περίπου τῆς μέσης βαθύτητος τῶν θαλασσῶν. Ὁ ἐξ ἀέρος οὗτος Ὁκεανὸς ὁ περικαλύπτων ὅλην τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν, εἶναι μίγμα πολλῶν ἄλλων ἀερίων, τῶν ὁποίων τὰ πρῶτιστα εἶναι τὸ ὀξυγόνον καὶ τὸ ἄζωτον. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἀέρια ἦτοι τὸ ἀνθρακικὸν ὀξυ, οἱ ἄτμοι ὕδατος, ἡ ἀμμωνία ὑπάρχουσι πάντοτε κατὰ μεταβλητὰς ὁμῶς ἀναλογίας, ἐνῶ τὰ δύο πρῶτα, ἦτοι τὸ ὀξυγόνον καὶ ἄζωτον, εὐρίσκονται πάντοτε ὑπὸ τὴν αὐτὴν σταθερὰν ἀναλογίαν, ἦτοι εἰς 100 ὄγκους ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ὑπάρχουσι πάντοτε 21 ὄγκοι ὀξυγόνου καὶ 79 ἄζωτου.

Ὡς γνωστὸν, ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ εἶναι τὸ ἀναπόφευκτον στοιχεῖον εἰς τὴν ἀναπνοὴν τῶν ζῶων οὐ μόνον τῶν χερσαίων ἀλλὰ καὶ τῶν ὑδροβίων, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἄνευ αὐτοῦ. Ἐπίσης ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ εἶναι ἀναπόφευκτος εἰς τὰ φυτὰ, τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ φωτός, ἀποσυνθέτουσι τὸ ἀνθρακικὸν ὀξυ τὸ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ὑπάρχον καὶ κρατοῦσι μὲν τὸν ἀνθρακα, ἀποδίδουσι δὲ τὸ ὀξυγόνον τὸ ὁποῖον καταναλίσκεται τῶναντίον διὰ τῆς ἀναπνοῆς τῶν ζῶων μεταβαλλόμενον ἐκ νέου εἰς ἀνθρακικὸν ὀξυ.

Ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ εἶναι τόσον διαφανὴς ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ θεβαιωθῶμεν περὶ τῆς παρουσίας του διὰ τῆς δράσεως, καὶ τοῦτο εἰς μικρὰς ἀποστάσεις. Ἐπὶ μεγάλων ὁμῶς ἀποστάσεων ἡ παρεμβολὴ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος εἶναι λίαν αἰσθητῆ, διότι χρωματίζει τὰ εἰς τὸν ὀρίζοντα ἀντικείμενα, τὰ ὅρα διὰ χρώματος κυανοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου χρωματίζεται ἔτι ζωηρότερον ὁ οὐρανὸς ὅταν ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶναι ἀνεφελος. Ἄνευ τοῦ κυανοῦ τῆς ἀτμοσφαίρας χρώματος, ὁ μὲν οὐρανὸς θὰ ἦτο ἄχρους ἦτοι ἐντελῶς μέλας, οἱ δὲ ἀστέρες θὰ ἔλαμπον ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ. Κατὰ τὴν διάρ-